

Abstrakt

Tato dizertační práce zkoumá specifika mediální sémiotiky coby metody analýzy mediálních obsahů. Základním zkoumaným materiálem jsou mediálněsémiotické studie, sekundárním i studie z jiných aplikovaných sémiotik a metodické publikace z oboru. Použitou metodou je analýza diskurzu, provedená na všech úrovních od mikrostruktur po makrostruktury, konkrétně na rovinách jazyka, intertextuality, narativity, diskuzí, diskurzivních modelů a diskurzů. Zohledňovány byly i interdiskurzivní vztahy mediální sémiotiky k mediálním studiím, k teoretické sémiotice a k dalším souvisejícím oborům, stejně jako otázka, zda při přebírání konceptů z uvedených oblastí do oblasti mediální sémiotiky dochází k nějakým transformacím těchto konceptů a jak tyto transformace souvisejí s povahou daných diskurzů. Hlavním přínosem této dizertační práce je představení principu modularity. Jedná se o specifický způsob zapojování analytických funkcí do analytického aparátu, který se vyskytuje ve všech zkoumaných mediálněsémiotických studiích, ale také ve studiích, které spadají do dalších aplikovaných sémiotik (filmová sémiotika, antropologická sémiotika, sémiotika práva) a do analýzy diskurzu. Modularita je samostatný princip, který ve výše uvedených metodách musí být vždy nutně přítomný. Přesto se jedná o princip, který není vůbec ošetřen v relevantní odborné literatuře. Dizertační práce představuje odhalené vlastnosti modularity a v závěru nabízí potenciální přínosy jejího vědomého zohledňování.

Klíčová slova

modularita, mediální sémiotika, analýza diskurzu, metody výzkumu médií, metodologie vědy, aplikovaná sémiotika